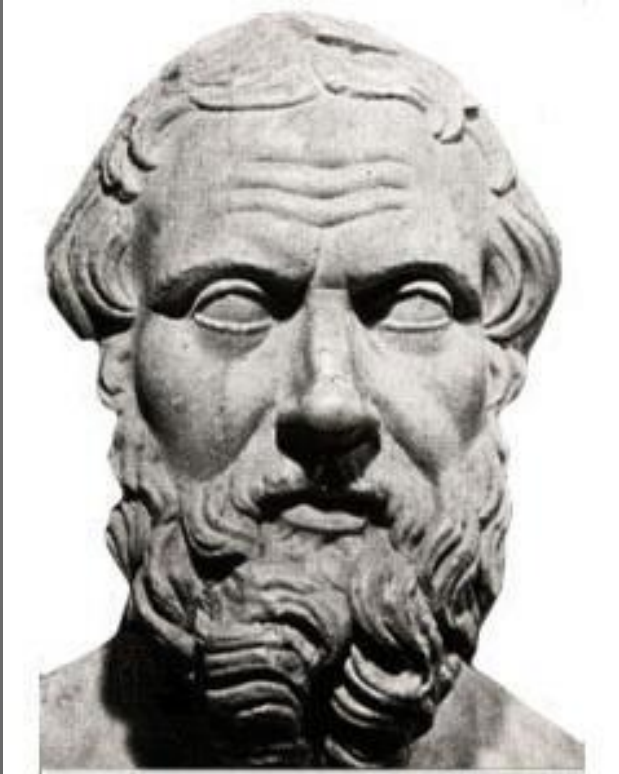

Філософія Демокріта

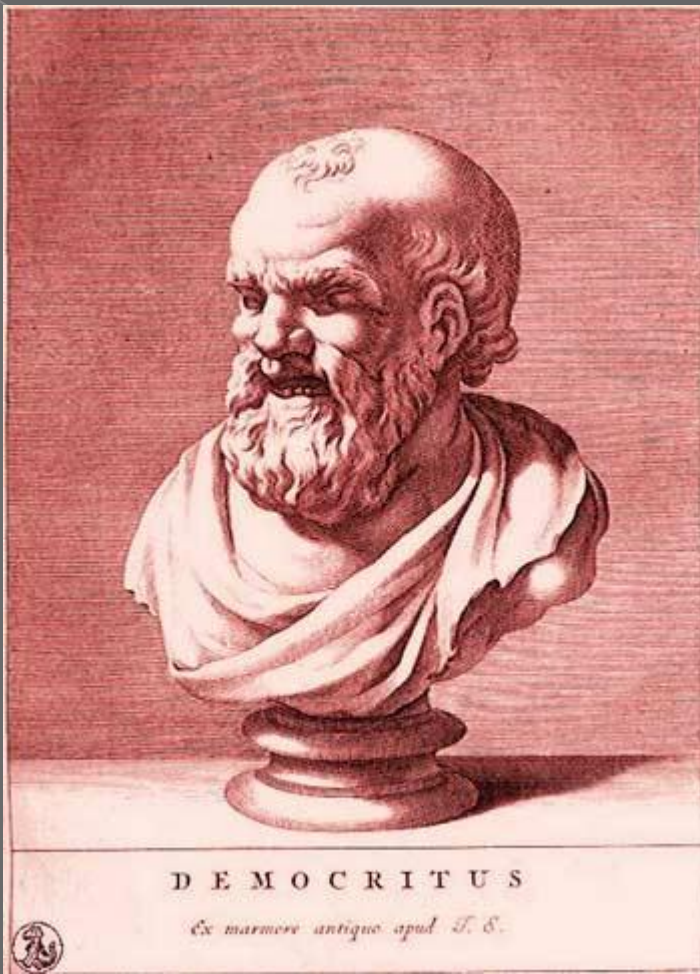

Підготувала
Студентка 2 курсу 1 групи
Факультету Тваринництва та водних біоресурсів
Мельник Дар'я

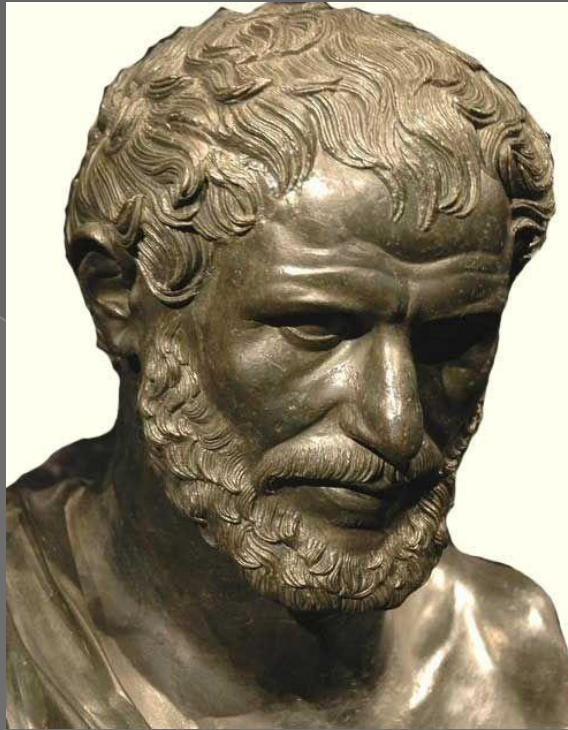

Найважливішим представником атомістичного вчення був Демокріт Абдерського (близько 460-370), на думку одних - засновник цього вчення, на думку інших - учень Левкіппа (вчення Арістотель і Теофраст).

Демокріт Абдерського (близько 460-370)

Демокріт був чоловік великої вченості, багато подорожував по Сходу. Він написав дуже багато творів і володів великим літературним талантом. Він відкинув вчення Емпедокла і Анаксагора про те, що первісна матерія складається з різних речовин; за його вченням, основні частки матерії - прості, неподільні тіла (атомі, атоми) і відрізняються один від одного тільки величиною і формою. Друга істотна ідея його вчення - визнання наявності в світі порожнього простору: без порожнечі було б немислимо рух.

Атоми, згідно Демокриту, перебувають у вічному русі, яке постійно то з'єднує, то роз'єднує їх. Цей процес з'єднань і роз'єднань виробляє виникнення і зникнення окремих предметів; їх взаємодія виробляє все нескінченну різноманітність існуючого. Центр всесвіту займає нерухома земля.

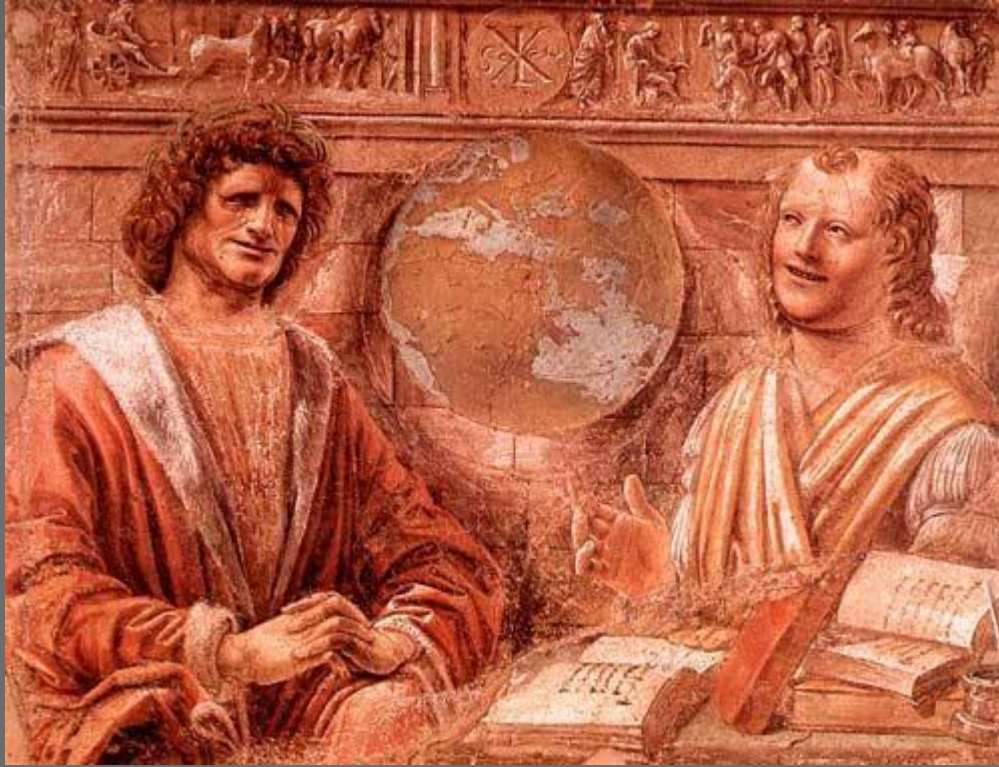
Вона має форму плоского циліндра і оточена повітрям, в якому рухаються небесні тіла. Демокрит вважав їх масами речовини, подібного земному, захопленими швидким круговим рухом у висоту і знаходяться в розпеченому стані.

Всі частини всесвіту пройняті атомами вогню, які дуже дрібні, круглі і гладкі; ці атоми оживляють всесвіт.

Особливо багато їх в людині, який був головним предметом досліджень Демокрита.

Він доводив, що людський організм влаштований дуже доцільно; мозок він вважав вмістилищем мислення, серце вмістилищем пристрастей, але тіло, але його думку, тільки «посудину душі»; турботу про духовному розвитку він вважав головним обов'язком людини.

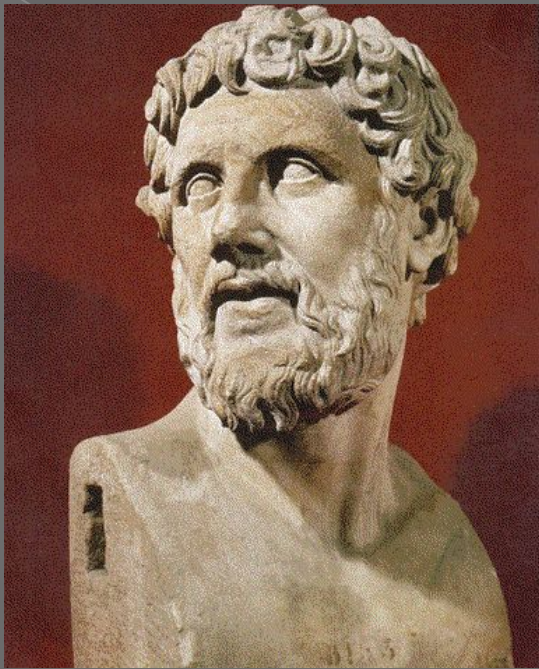
**Плачущий Гераклит и смеющийся Демокрит.
Итальянская фреска 1477**

Мінливий світ явищ - світ примарний; вивчення явищ цього світу не може привести до істинного знання. Визнаючи чуттєвий світ примарним, Демокрит, подібно Геракліта каже, що людина повинна при всіх змінах обставин зберігати душевний спокій. Хто вміє розрізняти істотне від випадкового, істину від примари, той шукає щастя не в чуттєвих насолодах, а в тому, щоб дати своїй душевній життя правильний хід.

Мета життя, по Демокріту, - щастя; але воно полягає не в зовнішніх благах і насолодах, а в достатку, в незмінному спокої душі, і досягається поміркованістю, чистотою думок і справ, розумовою освітою; щастя людини залежить від того, як він тримає себе; боги дають людині тільки гарне, лише власним безглуздям він перетворює гарне в погане.

Застосування цих думок до справ громадського та приватного життя становить головний зміст моральної філософії Демокріта.

Божественні сили - це, за його вченням, сили природи в людського розуму; божества народної релігії - це або примари, створені фантазією, уособлюючи в них свої уявлення про силах природи і моральні поняття, або духи («демони»), істоти смертні.

Просторістю знань, проникливістю розуму і послідовністю висновків Демокріт перевершував багатьох колишніх і сучасних йому філософів.

Його літературна діяльність була досить багатосторонній. Він писав трактати з математики, з природознавства, за моральними наук, з естетики, граматиці, з технічних мистецтв. Демокріт надав великі послуги розвитку природознавства; ми маємо про них лише неясні відомості, тому що його твори загинули; але треба думати, що, як натураліст, він був найбільшим з усіх попередників Аристотеля, який був дуже багатьом зобов'язаний йому і говорить про його працях з найглибшим повагою.

Дякую за увагу!